

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou

číslo 19

květen 2007

OBSAH

Na slovíčko s Milanem a Lenkou

/2-6

OAZA - „PSA“

PSA v březnu /7

Standardy

Pracovní podmínky a řízení poskytovaných služeb /8

Rodinný průvodce - „Kukátko“

Setkání z cyklu „Kukátko“ - březen /9

„Bukofaciální reedukace“ /10

Očima rodinného průvodce

Koncert pro Středisko vodících psů /11

Projekt Integrace

Půjčovna pomůcek /12

Okénko pro děti

/12

Klub Brána

Boccia Teplice /13-14

Praskání aneb kam zmizel ten starý song /15-16

Integrační večer s Hanou Pinknerovou /16

Hravá Brána /17-18

Víkend dobrovolníků /18

Co s volným čase

Zveme Vás do Brány /19

Zveme Vás na „Kukátka“ /20

Co je nového v CPR

/20

Milí čtenáři, prohlížeči i listovači - zvláště noví,

na tomto místě pro vás přinášíme základní návod pro lepší orientaci v terénu :

Co je to CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI ?

Je to občanské sdružení založené skupinou nadšenců v roce 1993, které vytváří a zajišťuje řadu projektů a aktivit na podporu rodin - jmenujme například Manželská setkání, Škola partnerství, Klub AMOS, Víkendy pro ženy, Víkendy pro muže, projekt VÝZVA aj. Toto občanské sdružení je velmi úzce provázáno s Centrem pro rodinu ostravsko-opavského biskupství.

O co usiluje projekt VÝZVA ?

O celkovou podporu rodin, které pečují o své dítě (svého člena) s těžkým zdravotním postižením. O narovnání vztahů, o návrat k přirozeným rolím rodičů, o nadlehčení veliké fyzické i psychické zátěže rodiny.

Proč název VÝZVA ?

Postižení těchto dětí je velikou výzvou pro nás i pro své okolí. Je výzvou k zastavení, k zamyšlení, k pomoci, bez níž se tyto děti neobejdou.

Odkdy VÝZVA ?

Oficiálně od ledna 2002, ale tomu přecházelo několik let, kdy to kvasilo, zrálo, bublalo...

A co vlastně VÝZVA nabízí ?

VÝZVA dnes nabízí čtyři provázané služby - **OASA** - soustředěná každodenní osobní asistence (jeden asistent k jednomu klientovi až osm hodin denně), **RESPIT** - občasná úlevová osobní asistence (studenti brigádníci, většinou stabilně pro konkrétní rodinu např. jeden den v týdnu), **BRÁNA** - integrační klub (klubová činnost, boccia, výlety atd.) a nejnověji **Rodinný průvodce** (poradenství, podpora, zázemí pro individuální nebo společné sdílení problémů).

Proč k nám pokaždé v úvodu promlouvá nějaký Milan s Lenkou ?

Protože si tohle všechno vymysleli, rozdýchali a snaží se to řídit. Kontakt na ně je na zadní straně zpravodaje. Jsou to rodiče sedmi dětí, z nichž syn Jirka má kvadrupastickou formu dětské mozkové obrny.

Proč a proč a proč ?

Klidně pošlete další vlastní zvědavé otázky na jednu z mejlových adres uvedených na poslední straně.

Vážení a milí čtenářové,

Na tomto místě měla původně být reportáž z návštěvy několika zařízení a sociálních služeb v Bologni, kam jsme byli s Lenkou pozváni vedením asociace EPTA. Ve dnech 18. až 20. dubna jsme měli načerpat hromadu informací a zkušeností, jak fungují sociální služby pro rodiny s handicapovanými členy ve velkém italském městě.

No, jak vidíte, nic takového tady není. Totiž v pátek čtyři dny před plánovaným odjezdem Lenka s naší nejmladší čtyřletou Marjánkou poobědvala v nejmenované restauraci nejmenovaného města nejmenovaný pokrm. Netušila ovšem, že v ceně pokrmu je s velkou pravděpodobností zahrnuta také bakterie salmonelózy typu D, což docela zásadním způsobem změnilo naše plány. Dvacet čtyři hodiny po tomto chutném obědě už obě bědovaly.

Ještě v sobotu dopoledne věnovala Lenka zbytky energie při přednášce farníkům v Mariánských horách, ale domů už dojela v lehce rozvolněném stavu. Mysleli jsme, že nějakou tu střevní chřipku s našimi zkušenostmi zvládneme standardním způsobem. Když ale po tři dny oběma děvčatům teploty neklesaly a břišní křeče nepolevovaly, bylo zřejmé, že končí sranda.

A tak jsem místo do Bologně jel na infekční do Třince jako doprovod malé Marjánky, zatímco Lenka své suché rohlíky dále žmolala doma v posteli.

A jaké z tohoto krátkého příběhu plyne poučení :

- pár dnů před odjezdem na takovou cestu raději nic nejzte (pro jistotu ani nepijte)

- čekáte-li přednášejícího, zajistěte si, aby dvacet čtyři hodiny předtím jedl jen zaručeně neškodnou stravu
- zjistíte-li po třech dnech, že střevní chřipka není střevní chřipkou, je zle
- chcete-li být hospitalizováni se svým malým dítětem, obvolejte si nemocnice do 30 kilometrů, neboť v krajském městě to z kapacitních důvodů bývá problém
- inu na všem špatném se dá najít i něco dobrého (a třeba ta reportáž z Bologně či odjinud ještě někdy vznikne)

Mějte tedy všichni krásné, voňavé jaro, a bez bakterií.

Milan Svojanovský

Reportáž psaná na matraci 2

Pravidelný a pozorný čtenář si právě poposedl či významně pozdvihl obočí, že reportáž tohoto názvu (bez číslovky 2) už ve Zpravodaji VÝZVA četl. Ano, bylo to v lednu 2005, kdy náš Jirka popisoval svou operaci z listopadu 2004. Úspěch tohoto díla vyvolal logickou touhu navázat a vytvořit tak úspěšnou sérii z lékařského prostředí.

Nyní již tedy předávám pomyslné tvůrčí pero svému synovi, který sám v nemocnici část této reportáže vytukal do klávesnice notebooku (vida, kam Jirka za tu dobu pokročil) a část mi pak diktoval (neboť rychlost mých prstů se lépe přizpůsobuje rychlosti jeho myšlenek). Místopřísežně prohlašuji, že se jedná o jeho autorské dílo a já byl jen písařem.

Milan Svojanovský

Nemocnice Třinec (březen 2007)

1. DEN jsme přijeli do nemocnice. Při vstupu mi něco zavonělo a hned jsem tatškovi oznámil, že to je svíčková. Tatka říkal ne, to není svíčková. A pak hned jak jsme usedli k jídlu a tatka odklopil víko, byla to svíčková. Tatínek musel vyřizovat nějaké papíry. A pak už jsme šli spát.

2. DEN jsem měl tu operaci. Tak teď se vám pokusím podrobně vysvětlit, jak ta operace probíhala. Snad to dokážu. Odvezli mě z pokoje na posteli a tatínek šel se mnou, jeli jsme výtahem. Pak tatínkovi řekli, že už dál nesmí. Dal mi křížek na čelo a pusku na čelo. A pak mně přendali z postele na operační lůžko. Pak mě vezli chodbou, až mě dovezli do jedněch dveří. A pak nachystali lepítka a injekci a první píchání nevyšlo, ani to druhé. Ale to třetí už jo, protože vždycky když to, jak mi to tam strčila mi nevadilo, ale jak strčila, vždycky jsem zatlačil proti ní. Pak už mě uspali, takže jsem neviděl kam mě vezou.

Probudil jsem se na JIPce a tatka už tam byl. Pak jsem si povídal s tatškou. Pak jsem poslouchal diskmena a pak už byl večer. Tatínek se ptal sestřičky, jak to bude s mým spaním a ona mu řekla, že přespím na JIPce, protože já jsem měl do dupky takový lék, který mi měl utišit bolest v nohách. Protože jsem byl pořád ve stejné poloze a ještě k tomu jsem měl tyčku mezi nohama, tak se mi leželo úplně blbě. V noci jsem musel několikrát volat sestřičku, protože jsem měl křeč v nohách.

Ráno tatka přišel, sestřička nám donesla televizi a dívali jsme se na Bolka a Lolka. Pak přišla paní doktorka a řekla, že můžeme jít na pokoj a že mi to bude postupně odpojovat, až mi to odpojila celé. Tak jsme šli na pokoj.

Na pokoji byli ještě jeden tatínek a jedna holčička, která se jmenovala Adélka. Měla taky obě nohy v sádrách, jako já, ale bez tyčky.

A pak jsme se dívali na Hledá se Nemo. Pak, až ten film skončil, tak jsem byl na tat'kově počiku

(notebook - pozn.tatínka). Kolem poledne mě bolelo břicho, úplně jsem se svíral a měl jsem křeče. Určitě jsem musel probudit tak půl nemocnice - říkal jsem tat'kovi, když mě to přešlo. Potom jsem byl úplně v pohodě. Zase jsem si s tat'kou povídal srandičky, teda aspoň si myslím, že to bylo aspoň trochu vtipné. Pak byla večeře a na večeři jsme měli chleba se salámem. Já jako obvykle masu neodolám, takže jsem snědl celý krajíc chleba.

Měl jsem několik telefonátů a SMS, včetně mých kmotrů. První v pořadí mi volala maminka, taky babička a dědeček. Pak tat'ka chtěl zavolat Irči (Jirkova osobní asistentka), ale měla obsazeno. Pak jsem byl ještě chvíli vzbuzený a pak jsem usnul. Několikrát jsem v noci volal tat'uldu. Někdy jsem musel trochu přitvrdit hlasem, ale skoro pokaždé ke mně vstal. Až na jedno, pak přišla sestřička a já jsem si nechal dát kapky, protože mě bolely nohy. Tatínek o tom ani nevěděl, spal jak špalek. A pak jsem se probudil do dalšího dne. Můžu vám říct, že jsem se vyspal, i když jsem se několikrát v noci probouzel. Ale tat'ka asi ne. Pak mi řekl, vypadáš vyspaně a pak jsem mu řekl, že už nechci spát. Tatínek mě posadil.

Jirka Svojanovský

Tady Jirkova reportáž končí. Už nevím, zda došla chuť, inspirace nebo čas. Ale nevádí. Doplním tedy něco zajímavostí - operace se odborně nazývá Retonomie adduktorů bilat.

PSA v březnu

V březnu se konalo pravidelné PSA zcela nově ve Středisku VÝZVA v Zábřehu. Tato změna byla asistenty opravdu přivítána. Na programu toho bylo ten den více a zpestřením byl po půl roce znovu výborný segedin. Nikdo si nestěžoval. Ale pěkně po pořádku.

Hned ráno byli asistenti rozděleni do dvou skupin a každá měla na práci něco jiného. Díky Dance se zúčastnila taky naše uživatelka Ivanka a Markétka Hurníková s asistenty probrala základní manipulaci s dítětem s těžkým postižením. Každý si vyzkoušel, jak je to těžké jen takové dítě nasoukat do oblečení. I když většina asistentů to zná z každodenní práce, jistě jim to něco přineslo. Pak si asistenti ještě trochu na uvolnění zacvičili a měli jednu část školení za sebou. Další část školení, kterou už absolvovala druhá skupina, byly modelové situace, které na podněty asistentů připravila Jolana. Skupiny se vystřídaly a mohly na oběd. Po obědové pauze nové asistentky absolvovaly školení BP. A nakonec to nejlepší - přednášku si pro nás připravili Milan s Lenkou (ti co tady chystají pokaždé úvod). Srovnávali životy rodin se zdravým dítětem a s dítětem s postižením. Celým životem nás provedli poutavě a s vtipem, i přesto, že tohle téma moc k žertování není. Pak už PSA končilo, a tak zas za měsíc.

Pracovní podmínky a řízení poskytovaných služeb

Standardy kvality se zabývají nejenom kvalitními podmínkami pro uživatele služeb, ale i dobrými pracovními podmínkami pro pracovníky. Takže musíme jako služba plnit i **STANDARD Č.10**, se kterým vás v krátkosti seznámím. Jeho znění je:

Vedení zařízení zajišťuje pracovníkům podmínky pro výkon kvalitní práce, stanoví a zpřístupňuje pravidla pro jejich práci.

Naše organizace má graficky znázorněnou strukturu, ve které může každý přehledně zjistit odpovědnosti a postavení nadřazených pracovníků. Každý pracovník ve službě OASA má podepsanou pracovní smlouvu, závazek mlčenlivosti a má písemně zpracovány své kompetence nebo náplň práce. Máme vypracován pracovní řád, jehož součástí je i Etický kodex a Profesionální chování osobního asistenta.

Pracovníci jsou pravidelně proškolení v oblasti bezpečnosti práce a požární ochrany. Dále jsou pro pracovníky pořádány pravidelná školení vždy jedenkrát v měsíci a supervize i pohovor s psychologem jednou za čtvrt roku.

Snad se to, že máme jako pracovníci pro svou práci zajištěny dobré podmínky, odráží i na naší službě.

Jolana Goluchová

*Paní Nováková se ptá manžela: „Kam jsi dal těch 200 korun, co jsi dostal na nákup?“ „Jednomu staršímu muži“
„Od kdy jsi takový lidumil? Co vlastně ten chlap dělal?“
„Čepoval pivo!“*

Setkání z cyklu „Kukátko“ - březen

Ve středu 21.3.2007 proběhlo v prostorách střediska Výzva setkání rodičů z cyklu KUKÁTKO. Téma měsíce března bylo: ergoterapie jako hra, aneb jak podpořit děti v jejich samostatnosti. Odborným lektorem byl pan Bc. Dalibor Gazda, který působí jako ergoterapeut na Základní soukromé speciální škole pro žáky s více vadami v Ostravě. Navštívil nás v doprovodu paní Mgr. Dagmar Mazákové, ředitelky této školy.

Na setkání se sešli nejen rodiče, ale také několik dětí, pro které jsme zajistili zájmovou činnost a dobrovolníky. Děti mohly využít pomůcky a materiály, které pro účel této přednášky pan ergoterapeut připravil. Prostřednictvím toho mohli i rodiče posoudit, co je pro jejich dítě vhodná pomoc či pracovní technika. Maminky si v první části vyslechly něco málo z teorie. Poté se již více hovořilo o konkrétním významu ergoterapie, o používaných pomůčkách a metodách aplikovaných v praxi.

Velký přínos pro toto setkání měla i paní Mgr. Mazáková, která rodičům zdůraznila propojení cvičení dětí ve škole i doma. Také se s rodiči podělila o případy z praxe a tak celé setkání oživila svými názory a zkušenostmi.

Jana Kreilingerová

„Bukofaciální reedukace“

Dubnové téma Kukátko bylo zaměřeno na problematiku příjmu potravy u dětí s postižením. Většina rodičů pečujících o dítě s postižením prochází těžkým obdobím vytváření stravovacích návyků u dětí. Ať už se jedná o jídlo, pití, nebo také o hygienu dutiny ústní, objevují se specifické potíže.

Pomoc a radu k řešení těchto těžkostí nám přišla poskytnout odborná lektorka - zdravotní sestra se specializací na bukofaciální reedukaci Dagmar Šrámková, která pracuje jako sestra v Dětském rehabilitačním stacionáři v Ostravě-Porubě. Ve své přednášce se zmínila nejen o nápravných a posilujících metodách, ale představila nám také řadu pomůcek (lžičky, talíře, zubní kartáčky, apod.), které spolu se správným postupem potřebně dítě podporují či naopak tlumí nežádoucí projevy v oblasti pusinky.

Na setkání se sešly maminky, ale také jedna babička, která o dítě pečuje a chtěla se dozvědět jak správně postupovat při krmení vnoučka. Setkání proběhlo v příjemné atmosféře, rodiče měli možnost získat mnoho podnětných informací a zkušeností. Na závěr řešili s paní Šrámkovou své individuální potřeby. Pro děti, které si rodiče přivedli s sebou, byli zajištěni dobrovolníci a klubovna s kuličkovým bazénem a spoustu dalších činností.

Pavla Hodinová

Koncert pro Středisko vodících psů

Moc ráda bych se s Vámi podělila o skvělý zážitek, který jsem prožila včera. Moje kamarádka Pavla Čichoňová je opravdu obdivuhodný a odvážný člověk. Protože je nevidomá, provázejí ji její náhradní oči na popruhu, říká jim Ábelko, někdy jim také říká „kočičko“, přestože je to pes. Nicméně

tolik je vděčná za své čtyřnohé oči, které pro ni vycvičili ve Středisku výcviku vodících psů v Praze-Jinonicích, že měla odvahu a hlavně nadšení uspořádat koncert, jehož výtěžek poputuje právě do Jinonic.

Protože je Pavla opravdu aktivní člověk, oslovila paní ředitelku Múzické školy v Mariánských Horách Mgr. Miloslavu Soukupovou, se kterou se zná již dvanáct let. Z této spolupráce vznikl skvělý koncert. Na klavír Pavlu doprovázel student Janáčkovy konzervatoře Tomáš Klement a v podání Pavly zněly celou školou skladby W. A. Mozarta, J. S. Bacha, A. Dvořáka, L. van Beethovena. Vtipným komentářem provázela celý koncert paní ředitelka Múzické školy Mgr. Miloslava Soukupová. Neumím popsat zážitek, který se dotkl mého srdce. Jen chci říct, že je úžasné, když se dá dohromady talent, nadšení, odvaha a dobrá vůle.

Výtěžek koncertu si převzala paní ředitelka Střediska výcviku vodících psů ing. Hana Jasenovcová, aby mohlo dobré dílo pokračovat a někdo další, podobně jako třeba Pavla, dostal náhradní oči a přítele, na kterého se může spolehnout.

Jana Kreilingerová

Půjčovna pomůcek

Projekt Integrace se dubnem blíží svému konci. A stejně tak i zapůjčování kompenzačních, rehabilitačních a didaktických pomůcek rodinám s dětmi s handicapem. Podařilo se nám ve spolupráci s rodiči, fyzioterapeuty a firmami pořídit přes 100 různých pomůcek a umístit je do 30 rodin. Proces to byl často náročný, protože se některé pomůcky pořizovaly přímo na míru a výsledek byl nejistý. V jiných případech se po dodavatelích některých pomůcek skoro pátralo. A někdy nás firmy napínaly včasnou dodávkou svého zboží. Ale nakonec jsme tuto kapitolu projektu splnili a věříme, že potřeby našich klientů alespoň zčásti uspokojili.

I. Prokopová

Okénko pro děti

Pro náš Zpravodaj nakreslil Honzík Klement. Děkujeme.

Boccia Teplice

3. a 4. března jsme se zúčastnili OZP CUPu v boccii II. a III. ligy pořádaného Tělovýchovnou jednotou Nola Teplice. Naši ostravskou větev SSK Brno reprezentovali borci Jiří Svojanovský a Kateřina Slavíková. Jiří patřil bezesporu k nejmladším boccistům v hale a vzhledem k tomu, že mu los určil protihráče, které jsme viděli v neděli bojovat o finále, rozhodně svým soupeřům nedal nic zadarmo. Nedařilo se ani Katce Slavíkové, ačkoli ta byla postupu o krůček blíže:

Běží čtvrtá směna, celkový stav zápasu 2:5 v Katčin neprospěch. Máme červené míče. Soupeř své míče již vyházel. Nejblíže jacku je náš červený míček. Ve čtvrté směně v tuto chvíli vedeme 1:0. Katce zbývají tři míčky. Pokud se jí podaří zabodovat všemi třemi, vyhraje zápas, pokud dvěma, čeká nás rozstřel. Pohled na časomíru 3:56. Čas máme dobrý. Katka zvedá ruku, přistupuje asistent, připraví míček k její noze (Katka míčky kope nohou). Katka odhaduje vzdálenost, promýšlí směr a sílu kopu. Podlaha tělocvičny v Krupce je kvalitní, s ní není třeba soupeřit. - KOP! -

Nádherně umístěný míček! Zbývají dva míčky. Katka zvedá ruku, asistent hbitě (je to velice schopný a sympatický mladý muž) připraví míček, aby Katka měla dostatek času na přípravu odkopu - **TEĎ!** - Výborně! 5:5 je srovnáno!

Katce zbývá poslední míček. Je červený jako ty ostatní, ale my si přejeme, aby měl ještě jeden přívlastek - postupový.

Oči většiny diváků jsou upřeny na naše hrací pole, dívky od časomíry zanechaly špitání a předkloněny na židlích sledují hru. I nestranná paní rozhodčí se na Katku dívá povzbudivě a dává pokyn ke hře. Míček je připraven u nohy a Katka odkopává - míček vystřelí vpřed, směr je bezchybný, jen jeho rychlost je nebezpečná - míček se blíží k jacku - čas se zpomaluje - sál potemněl - na podlaze tělocvičny se jack mění ve slunce a ostatní míčky v planety naší sluneční soustavy - kutálející se míček je kometou naší postupové naděje - teď se ocitá v bodované zóně, ale jeho rychlost nenaznačuje, že se hodlá brzy zastavit - v okamžiku víme, kometa se nemůže stát stálící naší sluneční soustavy - poslední chvíle v přísluní a kometa navždy opouští naši sluneční soustavu. V sále se rozední, z planet jsou opět míčky, jack je jackem.

Katka se otáčí na svého asistenta a s úsměvem krčí rameny. A protože jsme následující směnu prohráli, končíme. Šampaňské otevřeme jindy. Svět, to není jenom boccia. Když nám to dnes nešlo s těmi malými koulemi, zkusíme to večer s většími - jdeme na bowling. Tentokrát se dařilo jiným. Příště to může být opačně. Záleží na tom?

Pavel Malinka

Praskání aneb kam zmizel ten starý song

Tak to byl trochu neobvyklý název našeho posledního setkání v Bráně. Že nevíte, co se za ním skrývá? Odpověď je snadná. Sešli jsme se, abychom společně oprášili písničky, na které už se zapomnělo. Sešli jsme se v poměrně hojném počtu. Tentokrát mezi nás skalní návštěvníky klubu Brána zavítali i hosté. Jmenovitě tedy naše kamarádka Vlasta, která svou návštěvou v Bráně potěšila určitě nejen mě, pan Drozd, který již poněkolkáté zpestřil naši akci hrou na klávesy, a také pan fotograf, který celou akci dokonale zdokumentoval.

Jak už vyplívá z názvu akce, byl program zaměřen především na zpěv a poslech písní ze 70-tých a 80-tých let a také na hry s hudební tematikou. Zpívali jsme hlavně písně z dílny Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra, při kterých se dostaly ke slovu Lenča s Vlastou, které zajistily kytarový doprovod. Pak jsme si zahráli oblíbený AZ kvíz, samozřejmě hudební. Během něj došlo na ukázky hudebních skupin jako jsou Beatles či ABBA. Nezapomněli jsme ani na českého slavíka Karla Gotta. Trošku mě mrzelo, že zůstala opomenuta jména takových hudebních velikánů jako je Kurt Cobain nebo Mick Jagger. No, tak snad příště. Každopádně jsme se při hrách pobavili a zasmáli. Za zmínku stojí také ceny, o které jsme hráli. Byli jimi totiž dva úžasné dorty, které pro nás vlastnoručně upekla Lenča.

Hrálo se, zpívalo a soutěžilo s takovou vervou, že jsme úplně ztratili pojem o čase a než jsme se nadáli, začali se scházet první maminky, aby si své ratolesti odvedly domů.

Mě se tato akce velmi líbila a ráda bych si podobnou procházku hudebním světem brzy zopakovala. A pro Vás, kteří se rádi bavíte, smějete se a hrajete si mám jednu nabídku. Přijďte mezi nás.

Magda Blažková

Integrační večer s Hanou Pinknerovou

V rámci Integračních setkání v klubu Templ jsme se sešli k poslechu fejetonů ze života Hany Pinknerové. Celý večer začal krásným předtančením dvou studentek Míši Pokorné a Báry Štěpánkové a pak jsme se už

zaposlouchali do neobvykle obvyklých příběhů. Tyto příběhy byly plné doteků Boží lásky a životních zkušenosti rodiny Hany Pinknerové.

Lenka Procházková

Hravá Brána

Naše březnové setkání v Bráně patřilo hrám. Odpolední program si pro nás tentokrát připravili naši dobrovolníci Honza s Luckou a byl skutečně pestrý. Na úvod jsme si za Lenčina kytarového doprovodu společně zazpívali několik písniček. Následovalo již tradiční kolečko, během kterého se každý ostatním svěřil s tím, co ho potkalo za tu dobu, co jsme se neviděli, popřípadě se představil těm, kteří ho neznají.

No a pak konečně nadešel čas her. Házeli jsme míčkem na cíl. To nám všem docela šlo. Každému se podařilo umístit do cíle, jímž byl odpadkový koš z naší kanceláře, alespoň jeden ze tří připravených míčků. Hráli jsme také kuželky, což vzhledem k faktu, že kuželky byly menší než míček, jímž měly být sraženy k zemi, nebylo právě jednoduché. Naštěstí jsme šikovní, takže se nám podařilo na kuželky vyvrát. To jsme však ještě nevěděli, jak záluďnou hru si pro nás připravila Pája. Hra spočívala v tom, že Pája v duchu říkala abecedu a na písmeno, u kterého ji někdo z nás stopnul, jsme ve dvou družstvech (holky versus kluci) hledali co nejvíce slov nacházejících se v místnosti. A to byla teprve makačka. Objevila se také zdravá soutěživá rivalita mezi družstvy. Pořádně nám z toho vyhládlo. Připravené toasty a chleby s česnekovou pomazánkou byly během chvilky pryč.

Ti otužilejší z nás vyrazili po večeři na chvíli ven. Já s Kačkou jsme daly přednost vytopené klubovně a dobu, kterou ostatní věnovali pobytu na čerstvém vzduchu, jsme prostě prokecaly.

Po návratu z procházky zbývalo už jen rozbalit spacáky, převléknout se do pyžámek a odhlasovat film, který se stane naší dnešní ukolébavkou. V našem hlasování nakonec zvítězila krásná romantická komedie s názvem *Moje tlustá řecká svatba*. A to je dobře. Vždyť co může být krásnější, než dívat se před usnutím na pohádku se šťastným koncem a pak se oddat nerušenému snění.

Protože jsme na sobotu neměli žádný program, vstávání bylo pohodové a nenásilné. Společně jsme tedy posnídali zbylé chleby s pomazánkou i makové buchty, pomaličku sbalili všechna zavazadla a nadešel čas loučení. To nám ale úsměv z tváří nebere. Vždyť se zase brzy uvidíme. Máš-li chuť přijď mezi nás.

Magda Blažková

Víkend dobrovolníků

Na konci dubna jsme s dobrovolníky vyrazili po stopách Indiana Jonese. Tento víkend jsme připravili jako odměnu za jejich celoroční práci. Dobrovolníci měli mimo jiné za úkol získat a přinést na posvátný obelisk svatý grál, který střežili jeho strážci. Byl to víkend plný smíchu, přátelství, přírody, her a hlavně společného bytí. Tímto bych moc ráda poděkovala všem, kdo jej připravovali a dobrovolníkům za to, že jsou fajn parta, dokázali táhnout za jeden provaz a přinesli přes všechny nesnáze svatý grál na své místo.

Lenka Procházková

Zveme Vás do Brány

---

4. května - „Odpoledne her v přírodě“

Páteční setkání tentokrát venku a možná i s táborákem :o). Přijďte se s námi zahrát a jen tak zaskotačit. Od 16:00 ve středisku VÝZVA.

5. května - „Tajný výlet“ (Hradce nad Moravicí:-)

Sobotní výlet, bližší informace na tel. 774 301 403.

10. května - „Integrační setkání“

Další z řady setkání v klubu Templ, více informací na tel. 775 604 266.

17. května - „Odpoledne s písničkou“

Pojďme si spolu jen tak zaspívat a zahrát od 16:00 ve středisku VÝZVA.

24. května - „Setkání dobrovolníků“

Pracovní setkání od 16:00 ve středisku VÝZVA.

1. června - „Den dětí“ - přijďte s námi oslavit den dětí a třeba i něco vyhrát... třeba i s táborákem... od 16:00 ve středisku VÝZVA

14. června - Integrační setkání v Templu více informací na tel. 775 604 266

21. června - „Grilovačka na rozloučenou se školním rokem:o))“ od 16:00 ve středisku VÝZVA

Zveme Vás na „Kukátka“

9. května - „Cvičení pro maminky, aneb jak udržet v kondici nejen svá záda“

s fyzioterapeutkou Markétou Hurníkovou od 16:00 ve středisku Výzva. Maminky které pečují o dítě s postižením se na našem setkání dozvědí, jaké cviky a metody napomáhají k uvolnění a posílení jejich neustálé zaměstnaného těla. (Cvičební úbor, nebo alespoň něco pohodlného s sebou!!!)

12. června - v 16:00 se už tradičně předprázdninově sejdem a „**Jen tak si popovídáme**“ v parčíku před střediskem Výzva u opečených buřtů. Svou účast nám přislíbili klauni Čmelda a Brumla stejně jako loni, takže určitě s sebou vezměte i své ratolesti. Rodinný průvodce moc prosí rodiče, kteří s sebou na Kukátko chtějí vzít své dítě, aby se telefonicky (e-mailem) předem domluvili, abychom mohli zajistit dostatek dobrovolných asistentů popřípadě Respit. Děkujeme za pochopení.

Co je nového v CPR

Název naší organizace Centrum pro rodinu a sociální péči byl doplněn o koncovku „o.s.“. Je to zkratka občanského sdružení, která musí být uvedena přímo v názvu. Toto nám ukládá změna zákona o sdružování občanů, provedená zákonem č.342/2006 Sb. Úsek sdružování Ministerstva vnitra ČR nám schválil v březnu nové stanovy s upraveným názvem a drobnějšími úpravami např. v názvech statutárních orgánů - dříve předseda výkonného výboru je nyní uváděn pouze jako předseda, jeho zástupce je místopředseda, dříve uváděn jako sekretář výkonného výboru apod. Děkujeme za pochopení a přejeeme vše dobré.

Ludmila Kaňková

Činnost projektu VÝZVA v roce 2006 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Biskupství ostravsko-opavské
Úřady práce

Nadace Eurotel
NROS/ČT, sbírkový projekt „Pomozte dětem!“
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu

K2 Atmitec s.r.o.
MTA Ostrava, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.
Calumite, s.r.o.
PREMIE Ostrava, s.r.o.
IGB Holding, a.s.
Jiří Babka
GMP MIX, a.s.
Thermes s.r.o.
Pharmos a.s.
Ing. Leo Chřibek
ha-vel internet, s.r.o.
ha-vel family, s.r.o.
Factory collection
Restaurace Eucalyptus

Rodiny: pan Matula, Řehořkovi, Praisovi, Kaňokovi, pan Gottfried, Hodečkoví, Mikovi, Kunčarovi, Davidovi, Pastorovi, paní Hurníková, Ramíkoví, Kolouchovi

..... **místo pro Vás nebo Vaši firmu !!!**

Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Jazyková úprava MUDr. Jana Zuchnická. Kresby - Dana Skřičková. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: zuchnický@prorodiny.cz

vyšlo 1. 5. 2007

uzávěrka příštího čísla 15. 6.

Kontakty na nás

Centrum pro rodinu a sociální péči

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@doo.cz,
www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: KB Ostrava,

č.ú.: 27-2497860207/0100 specifický symbol 111

Realizátoři projektu

Lenka a Milan Svojanovští

Sedliště 378, PSČ 739 36

tel : 558 658 412

mobil: 777 100 327

e-mail: cprvyzva@doo.cz

Sídlo projektu

Centrum pro rodinu a sociální péči

středisko VÝZVA

Syllabova 19 (areál bývalé nemocnice)

703 86 Ostrava-Zábřeh

tel : 552 301 406

e-mail: cprvyzva@doo.cz